

de i Contoiret forefaldende Forretninger, og det vil altsaa deraf sees, at Contoirudgifterne ikke ere ansatte for høit.

S. P. Hansen: Skøndt jeg erkjender med Tak de Dplysninger, som den ærede Ordfører idag har meddeelt, ligesom ogsaa dem, som fra Udvalgets Side ere fremkomne under denne Sags 2den Behandling, kan jeg dog ikke nægte, at det forekommer mig, at det vilde have været ønskeligere og rigtigere, om man havde fulgt det under Sagens 1ste Behandling gjorte Andragende om, at stille Forhandlingerne om denne Sag i Bero indtil de nødvendige Dplysninger var fremkomne. Det vilde have været rigtigere at tage dette Andragende tilfølg, fordi der dengang under 1ste Behandling kunde være Tale om at gaae ind paa en principiel Behandling af Lovudkastet; men da Finanzministeren yttrede, at, hvis man forlangte yderligere Dplysninger, vilde han tage Lovforslaget tilbage, og Forsamlingen derefter forkastede dette Andragende, og det saaledes ikke længer var muligt at erhverve Dplysninger paa dette Stadium af Sagen, har jeg ikke fundet mig foranlediget til at deeltage i Discussionen af denne Sag, og det er ogsaa Marsagen til, at jeg ikke har deeltaget i Afstemningen over de enkelte Paragrapher, ligesaa lidt som jeg agter at deeltage i Afstemningen over Lovudkastet i dets Heelhed. Jeg har saa meget mere Grund til at afholde mig fra Afstemning over dette Lovudkast, som den Mening, jeg i de forrige Sessjoner har yttret om de Lønningslove, der da bleve forelagte, er bleven endmere befæstet hos mig, nemlig at disse Love efter deres hele Bestaaffenhed bedst egne sig til først at behandles i Folkethinget. Jeg erkjender tilfulde, at det er rigtigt, naar man giver Love for Administrationen, at der da ogsaa gives særegne Love for de under dens forskjellige Grene hørende Embedsmænds Lønninger, ligesom jeg erkjender, at det ogsaa med andre Love kan være Tilfældet, at de staae i fjernere eller nærmere Forbindelse med Finanzlovforslaget; men jeg tror ikke, at der blandt de forskjellige Love, som forelægges det ene eller det andet Thing, kan siges at være nogen, der staaer i den nære Forbindelse, som det forekommer mig, at Lønningslove virkelig staae

med Finanzloven. De ere en reen Bevillings- sag, og det staaer klart for mig, at disse Love efter deres Natur, ligesom Finanzloven, og i Analogi med, hvad der i Grundloven er bestemt om den, bedst egne sig til først at behandles i det andet Thing. Det er Grunden, hvorfor jeg har ønsket at motivere, hvorfor jeg ikke agter at deeltage i Afstemningen af denne Sag.

Borgen: Forsaavidt den ærede foregaaende Taler har udtalt sit Forhold til det foreliggende Lovforslag, maa jeg erklære, at jeg akkurat har befundet mig i samme Tilfælde som han, og at jeg ligesaa lidt har kunnet deeltage i Afstemningen ved de foregaaende Behandlinger, som jeg kan deeltage i den idag.

Skoleforstander **Sørensen:** Jeg maa slutte mig til de 2 foregaaende ærede Talere med Hensyn til, hvad de have yttret om deres Afstemning. Jeg agter heller ikke at deeltage deri. Jeg erkjender, at det ærede Udvalg har tilveiebragt en heel Mængde Dplysninger, men desværre beklager jeg, at de ere komne paa et saa sildigt Trin, at de ikke tilfredsstillende have kunnet benyttes under Sagens tidligere Behandling. Imidlertid seer jeg deraf, at der vel i det Hele taget er taget Hensyn til de forskjellige Momenter, der burde tages under Overveielse med Hensyn til Bestemmelsen af Lønning og Contoirhold, men det forekommer mig dog, at der er en saa paafaldende Afvigelse fra det Forhold, der formeentlig altid burde finde Sted mellem Arbejdet og Lønnen, at jeg ikke kan forstaae, hvorledes de forskjellige Classer ere ordnede, uden at der maa være taget Hensyn til Momenter, som slet ikke ere fremkomne ved Sagens tidligere Behandling.

Ordføreren: Forsaavidt der er yttret, at Lønningsloven, saaledes som denne og de Lønningslove, der have været forelagte i Landssthinget i foregaaende Sessjon, først skulde forelægges Folkethinget, kan jeg ingenlunde billige denne Mening. Efter Grundloven er det kun Finanzlovforslaget, der først skal behandles i Folkethinget. Grundloven taler kun om denne ene Lov, og det maa derfor staae Regjeringen frit for at forelægge de øvrige Love først for hvilket af Thingene det vil, Folkethinget eller Landssthinget. Det maa vel erkjendes, at slike